

ΤΕΛΙΚΑ ΕΓΩ ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ;
Της Βασιλικής-Ελένης Δρούζα

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΡΕΑ: μαθήτρια 1^{ης} Γυμνασίου, πρωταγωνίστρια, αφηγήτρια
B) ΑΛΙΚΗ: μαθήτρια 2ας Γυμνασίου, είναι στην ομάδα των goth/emo/alt παιδιών
Γ) ΓΙΩΡΓΟΣ: μαθητής 1^{ης} Γυμνασίου, είναι ένας από τους δημοφιλέστερους, ομορφότερους και αρχηγός της ομάδας μπάσκετ
Δ) ΧΡΥΣΑΝΘΗ: μαθήτρια 3^{ης} Γυμνασίου, ήσυχη, μοναχική και πάντα με ένα βιβλίο στο χέρι.

Σκηνοθετικές οδηγίες:

- 1. προαύλιο ενός σχολείου**
- 2. δύο παγκάκια**
- 3. δύο τραπέζια του πικνίκ**
- 4. παιδιά σε όλο το προαύλιο για να αναπαραστήσουμε καλύτερα το σχολικό περιβάλλον**
- 5. δύο έως πέντε άτομα για να βρίσκονται στις ομάδες**

(Η Ρέα περπατάει στο προαύλιο με τα ακουστικά της να αχνοφαίνονται από τα μακριά σγουρά καστανά μαλλιά της και σκέφτεται.)

ΡΕΑ:

Το σχολείο είναι σαν μια προσομοίωση της κοινωνίας. Και στα δυο υπάρχει κάθε λογής άνθρωπος, που ανάλογα με το τι είναι υποσυνείδητα, χωρίζεται στην ομάδα που του αντιστοιχεί, οι οποίες κουτσομπολεύουν, κακολογούν και ασχολούνται η μία με την άλλη, με τη δικαιολογία πως διαφέρουν. Για να επιβιώσεις θα πρέπει να είσαι κι εσύ μέλος κάποιας. Ένα με το σύνολο. Αλλιώς θα ταλαιπωρηθείς κατά τη διάρκεια της ζωής σου. Βεβαίως και αυτό δεν ακούγεται και τόσο καλό. Αλλά κανείς δεν μας υποσχέθηκε όταν δημιουργηθήκαμε, πως είμαστε λογικά όντα. Όπως λέει και η μαμά μου είμαστε παρτάκηδες και το μόνο που μας νοιάζει είναι ο εαυτός μας.

Αυτό γίνεται και στο σχολείο. Εδώ υπάρχουν λιγότερες ομάδες να επιλέξεις. Αλλά πιστεύω πως είναι απαραίτητο να ενταχθείς σε μία. Τα παιδιά, ιδιαίτερα οι έφηβοι, είναι πολύ άγριοι και δύσκολοι χαρακτήρες. Μπορούν να σε εκβιάσουν και να σε κατακρίνουν καλύτερα από τον καθένα. Άμα δεν προσέξεις, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα τα λόγια σου να σε στιγματίσουν για όλη σου τη ζωή.

(Η Ρέα περνάει από τα παγκάκια που κάθεσαι η Αλίκη με την παρέα της.)

ΡΕΑ:

Καλημέρα Αλίκη, τι κάνεις; (λέει χαρούμενα και φωναχτά για να την ακούσει λόγω των ομιλιών που κάνουν)

ΑΛΙΚΗ:

Γεια σου Ρέα. Θέλεις να κάτσεις μαζί μας σήμερα;

ΡΕΑ:

Θα χαρώ να έρθω, αλλά πρώτα πρέπει να πάω στο κυλικείο.

(Τα φώτα απομακρύνονται από την παρέα της Αλίκης και πέφτουν στη Ρέα που σκέφτεται.)

ΡΕΑ:

Για εμένα είναι πολύ δύσκολο να βρω την παρέα μου. Όσο οι άλλοι από την τάξη μου ήδη είχαν ενταχθεί σε μία, με έκαναν πέρα. Με πείραξε αρκετά αυτό, γιατί ήμασταν συμμαθητές από το νηπιαγωγείο και τώρα κάνουν πως δεν με ξέρουν. Η Αλίκη με προσέχει σαν αδερφή της και το εκτιμώ πάρα πολύ αυτό.

(Ρίχνω τα φώτα στο τραπέζι του πικνίκ που βρίσκεται απέναντι από τα παγκάκια που κάθονται τα δημοφιλή παιδιά. Μαζί τους είναι και ο Γιώργος.)

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Κάθε μέρα όλο και χειροτερεύεις Αλίκη. Πώς το καταφέρνεις αυτό; Τώρα καταλαβαίνω γιατί μερικά παιδιά φοβούνται τους κλόουν. Δεν έχεις λεφτά να πάρεις καινούρια ρούχα γιατί φοράς κάτι σκισμένα, αλλά μια χαρά μπορείς να αγοράζεις καλλυντικά συνέχεια με την τόση ποσότητα που φοράς. Άμα ήμουν εσύ, πραγματικά στο λέω θα αυτοκτονούσα. ΧΑΧΑΧΑΧΑ. Γονείς δεν έχεις να σε κλειδώσουν μέσα στο σπίτι ή σε εγκατέλειψαν γιατί έκαναν λάθος επιλογή στο να σε κρατήσουν αντί να σου κάνουν έκτρωση;

(Όσοι βρίσκονται στην παρέα του, αρχίζουν να γελάνε κοιτάζοντας με μισό μάτι την Αλίκη.)

(Ρίχνω τα φώτα στη Ρέα που μονολογεί.)

ΡΕΑ:

Ο κόσμος δεν μπορεί να ηρεμήσει όταν γύρω του υπάρχουν άτομα που κατά τη γνώμη του δεν είναι <<φυσιολογικά>>. Τι είναι φυσιολογικό όμως; Αυτό συμβαίνει και στην περίπτωση της Αλίκης. Η ομάδα της είναι η πιο διαφορετική, περίεργη για κάποιους, καθώς ντύνονται με μαύρα ρούχα, έχουν βαμμένα τα μαλλιά τους με όχι και τόσο φυσιολογικά χρώματα κι άμα φορέσουν μακιγιάζ γίνονται άλλοι άνθρωποι!

Την ιδιοτροπία τους αυτή, την εκμεταλλεύονται σκληρότερα παιδιά, έτσι, μόνο επειδή η εξωτερική τους εμφάνιση είναι διαφορετική από τη δική τους. Κανένας δεν πρέπει

να κρίνεται από το τι φοράει, αλλά από τη συμπεριφορά του. Η Αλίκη όμως δεν μασάει και πάντα έχει κάτι να τους πει για να υπερασπιστεί τον εαυτό της.

(Ξαναεπιστρέφω τα φώτα στα παιδιά)

ΑΛΙΚΗ:

Για να ξέρεις και οι δύο γονείς μου με αγαπάνε και υποστηρίζουν την κάθε μου επιλογή, σε αντίθεση με τον πατέρα σου. Δε θέλεις να μάθουν όλοι πως έκανες παρέα με το φρικιό ε; Άλλαξες τελείως από τότε που έφυγες. Έγινες κακός και άρχισες να κάνεις παρέα με αυτούς τους τελειωμένους ανασφαλείς τύπους. (δείχνει τα παιδιά δίπλα του) Μετατράπηκες σε έναν νταή που το μόνο που τον νοιάζει είναι η φήμη και να μειώνει τους άλλους. Ήμασταν κολλητοί θυμάσαι; Πρέπει να το σταματήσεις αυτό και όχι να έχεις το θράσος να μου την λες και από πάνω.

(Δίπλα υπάρχει ένα άλλο παγκάκι που βρίσκεται μόνη της η Χρυσάνθη και διαβάζει με την ησυχία της.)

ΡΕΑ:

Μπορώ να κάτσω μαζί σου;

ΧΡΥΣΑΝΘΗ:

Ναι μπορείς. Δεν κάθεται κανένας άλλος μαζί μου.

ΡΕΑ:

Αυτό είναι λίγο θλιβερό όμως. Γιατί δεν έχεις φίλους;

ΧΡΥΣΑΝΘΗ:

Αυτό άρχισε από τότε που ήρθα στο Γυμνάσιο. Δεν επέτρεψα σε κανέναν να με αλλάξει για να μπω απλώς κάπου. Αυτό δεν τους άρεσε. Έτσι, άρχισαν τις φήμες περί σχιζοφρένειας και ότι δεν είμαι στα καλά μου. Με τον καιρό όμως συνήθισα τη μοναξιά. Τα βιβλία με βοήθησαν αρκετά σε αυτό, με το να με κάνουν να ξεχάσω την πραγματικότητα.

ΡΕΑ:

Ξέρεις κάτι Χρυσάνθη; Φοβάμαι πως αν προσπαθήσω να μπω σε μια παρέα θα κάνω τα πάντα για να με αποδεχτούν. Πιστεύω πως είσαι καταπληκτική και θα ήθελα να είμαι η παρέα σου.

(Κλείνω τα φώτα. Τα πρόσωπα σχηματίζουν μια γραμμή με τη Ρέα στη μέση και από τα δεξιά στα αριστερά ανάβω τα φώτα πάνω από τον καθένα.)

(Οποιος μιλάει κάνει ένα βήμα μπροστά. Ρίχνω τα φώτα πάνω του και όταν τελειώσει, ξαναεπιστρέφει στην αρχική του θέση.)

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Δεν μπορώ να καταλάβω το γιατί. Γιατί πρέπει εγώ και ο καθένας μας να γίνουμε ένα με το σύνολο;

ΑΛΙΚΗ:

Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και απόλυτα ξεχωριστός. Γιατί η κοινωνία θέλει να το αλλάξει αυτό;

ΡΕΑ:

Γιατί εγώ πρέπει να ασχοληθώ με το τι είμαι σε τόσο μικρή ηλικία; Είμαι ακόμα ένα παιδί.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ:

Δε θα πρέπει να με απασχολεί το πως θέλω να φαίνομαι και να δείχνομαι ή να βάζω ταμπέλες στον εαυτό μου.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Αυτές θα με ακολουθούν για όλη μου τη ζωή κι ας μην ισχύουν.

ΑΛΙΚΗ:

Το μόνο που θα έπρεπε να με νοιάζει είναι να τελειώσω γρήγορα τα μαθήματα για να παίξω κρυφτό.

ΡΕΑ:

Τελικά δεν χρειάζεται να ταλαιπωρούμε το μυαλό μας για αυτά τα μικροπράγματα.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ:

Η παιδική ηλικία είναι να τη ζούμε με ανεμελιά και να δημιουργούμε εμπειρίες με τους φίλους και την οικογένειά μας χωρίς άγχος και πίεση, αλλά με λίγο χρόνο και για τα μαθήματα, κι ας είναι μερικές φορές κουραστικά.

ΤΕΛΟΣ